

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-4Sa/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201297
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1018201297.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: DOXX – Stravné lístky, spol. s r. o., so sídlom Kálov 356, Žilina, IČO: 36 391 000, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Andrea Oršulová, s.r.o., so sídlom Tabaková 2942/5, Bratislava, IČO: 47 238 747, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, Bratislava, IČO: 00 699 063, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Správny súd v Bratislave p o s t u p u j e vec vedenú pod sp. zn. BA-4Sa/76/2018 vecne príslušnému Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky.

odôvodnenie:

1. Dňa 16.07.2015 bolo do podateľne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doručené podanie označené ako „Žaloba podľa § 250v zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy“, ktorou sa navrhovateľ (žalobca) domáhal ochrany proti nezákonným zásahom orgánu verejnej správy špecifikovanej v žalobe a jej doplneniach zo dňa 09.09.2015, 23.09.2015 a 31.01.2017.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) uznesením zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Sžnz/5/2015 - 85 vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako súdu vecne a miestne príslušnému na ďalšie konanie s poukazom na vtedy nové ustanovenia § 18 ods. 2 v spojení s § 13 ods. 1, § 10, § 11 a § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktoré vstúpili do účinnosti v priebehu tohto konania dňa 01.07.2016.

3. Krajský súd v Bratislave následne uznesením zo dňa 23.07.2018, č. k. 4Sa/60/2016 – 242 vec postúpil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 202/2017 zo dňa 25.07.2017, ktorý rozhodoval v skutkovo obdobnej veci, a z ktorého záverov vyplýva vecná príslušnosť práve Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripisom zo dňa 11.09.2018 vec opätovne vrátil krajskému súdu s odôvodnením, že o postúpení rozhodoval uznesením (č. k. 5Sžnz/5/2015 - 85) a nižší správny súd je postúpením vyšším správny súdom viazaný. K predmetnému nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zaujal stanovisko, že síce nález rešpektuje, avšak bol vydaný v inej veci a teda najvyšší súd ním nie je kasačne viazaný.

5. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

6. Podľa § 9 ods. 1 SSP, konanie sa uskutočňuje na tom správnom súde, ktorý je vecne, miestne a kauzálné príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností existujúcich v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia.

7. Podľa § 18 ods. 2 SSP, ak správny súd zistí, že nie je vecne, miestne alebo kauzálné príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému správne mu súdu. Nižší správny súd je postúpením veci vyšším správny m súdom viazaný.

8. Podľa § 18 ods. 5 SSP, právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení veci zachované.

9. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, platný a účinný do 30. júna 2016 (ďalej aj ako „OSP“), konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

10. Podľa § 104a ods. 1 OSP, súd skúma vecnú príslušnosť prv, než začne konať o veci samej.

11. Podľa § 246 ods. 2 písm. b) OSP Najvyšší súd Slovenskej republiky je vecne príslušný na konanie podľa štvrtej a piatej hlavy tejto časti, ak je žalovaným ústredný orgán štátnej správy alebo iný orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky.

12. Podľa § 101e zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, výkon súdництва prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

13. V zmysle § 3 ods. 3 písmena b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. (ďalej len zákon č. 151/2022 Z. z.), výkon súdництва prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.

14. Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel výkon súdництва podľa § 3 ods. 3 písmena b) zákona č. 151/2022 Z. z. z Krajského súdu v Bratislave, poukazuje na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri otázke vecnej a miestnej príslušnosti pri postúpení veci na Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Sžnz/5/2015 - 85 vychádzal z ustanovení Správneho súdneho poriadku, z ktorých vyplýva, že SSP už viac neobsahuje ustanovenia o vecnej príslušnosti podľa ktorých by Najvyšší súd Slovenskej republiky mohol konať (§ 491 ods. 1 SSP) a nový zákon platí aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Najvyšší súd SR na potvrdenie správnosti svojho rozhodnutia v odôvodnení ďalej uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 491 ods. 2 druhej vety SSP, podľa ktorého, ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že rozhodovanie o vecnej príslušnosti v danej veci podľa ustanovení SSP nie je v neprospech navrhovateľa.

15. Aj keď krajský súd vec uznesením zo dňa 23.07.2018, č. k. 4Sa/60/2016 – 242 vec postúpil späť Najvyššiemu súdu SR s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo obdobnej veci (nález zo dňa 25.07.2017, sp. zn. II. ÚS 202/2017), ten prípisom spis ako aj celú vec vrátil naspäť krajskému súdu s odôvodnením, že už raz túto vec postupoval krajskému súdu ako vtedy inštančne nižšiemu správne mu súdu, ktorý je jeho právnym názorom vyjadreným v uznesení o postúpení veci viazaný a zároveň poukázal, že predmetným nálezhom Ústavného súdu Slovenskej republiky nie je kasačne viazaný, lebo nález sa týka inej veci.

16. Správny súd v Bratislave v rámci skúmania podmienok konania (§ 97 SSP) následne prihliadol na ustálenú rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít vo vzťahu k otázke vecnej príslušnosti súdu v konaniach o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ako aj v konaniach proti nečinnosti orgánu verejnej správy začatých za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, v ktorých bola daná vecná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa predchádzajúceho procesného

predpisu (Občianskeho súdneho poriadku). V obdobnej veci bol Ústavným súdom SR vydaný nález zo dňa 25.07.2017 sp. zn. II. ÚS 202/2017, v ktorom ústavný súd okrem iného konštatoval: „V okolnostiach prerokovanej veci bolo nevyhnutné, aby výklad a aplikácia práva zo strany najvyššieho súdu boli v súlade so základným účelom základného práva na zákonného sudcu, ktorým je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť o nej, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový (k účelu základného práva na zákonného sudcu pozri napr. IV. ÚS 479/2013). Odôvodnenie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, pri ktorom absentuje systematický výklad ustanovení Správneho súdneho poriadku a ktorý obchádza všeobecne uznanú zásadu perpetuatio fori, je podľa názoru ústavného súdu za hranicou ústavnej udržateľnosti, keďže výklad a aplikácia príslušných ustanovení Správneho súdneho poriadku najvyšším súdom v napadnutom konaní popiera zároveň základný účel základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy. Pri uplatňovaní základného práva na zákonného sudcu správnymi súdmi totiž neprichádza do úvahy jeho zužujúci výklad a ani také interpretačné postupy, následkom ktorých by mohlo byť jeho arbitrárne (svojvoľné) obmedzenie, či dokonca popretie. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že postupom najvyššieho súdu v napadnutom konaní a jeho napadnutým uznesením došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).“

17. Okrem spomínaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.07.2017, sp. zn. II. ÚS 202/2017, boli Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky vydané rozhodnutia zo dňa 16.08.2023, sp. zn. 5Spp/1/2023 ako aj zo dňa 27.06.2024, sp. zn. 8Spp/1/2024. Práve v odôvodnení druhého spomenutého uznesenia Najvyšší správny súd SR v bode 18. uviedol, že: „Najvyšší správny súd vychádzajúc z citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky uzavrel, že formálna záväznosť uznesenia Najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžnz/2/2016 zo 4. októbra 2016, keď toto nebolo zrušené zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky, odpadla práve vydaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

18. Žiada sa preto aj v prejednávanom prípade uzavrieť, že formálna záväznosť uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Sžnz/5/2015 - 85 o postúpení predmetnej veci Krajskému súdu v Bratislave, vydaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, odpadla.

19. Správny súd preto konštatuje, že v čase začatia konania vo veci (podania žaloby na súd) bol v zmysle § 246 ods. 2 písm. b) OSP vecne príslušným na rozhodovanie v predmetnej veci Najvyšší súd SR, pričom v zmysle zákonnej zásady perpetuatio fori (§ 11 ods. 1 OSP, § 9 ods. 1 SSP) sa dané okolnosti vecnej príslušnosti nezmenili, a to ani po nadobudnutí účinnosti SSP. Preto interpretácia prechodného ustanovenia § 491 ods. 2 SSP, ktorá viedla Najvyšší súd SR k postúpeniu veci pôvodne Krajskému súdu v Bratislave, nebola správna, v dôsledku čoho je treba považovať určenie vecnej príslušnosti krajskému súdu v zmysle § 18 ods. 2 veta druhá SSP uznesením Najvyššieho súdu SR o postúpení veci zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Sžnz/5/2015 - 85 za neústavnú aplikáciu práva porušujúcu základné práva účastníka konania, ako to konštatoval ústavný súd (obdobne bod 21. uznesenia Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 27.06.2024, sp. zn. 8Spp/1/2024).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, rešpektujúc rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, súd rozhodol podľa § 18 ods. 2 SSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

21. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude kompletný spis postúpený Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky, na ktorý prešiel od 01.08.2021 výkon súdnictva v danej veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. d/ SSP).